

Bod nula - vražda patrí na záver

Lucia Fajnerová | Pravda | 10.04.2012

Rukopis Agathy Christie je taký známy, až sa zdá byť dokonalým archetypom poctivej starosvetskej detektívky. Zľahka škandalózna šaráda v dobre situovanej spoločnosti na ktoromsi vznešenom vidieckom sídle vyústi do zločinu, za ktorým môže stáť doslova ktokoľvek. Inak to nie je ani v prípade Bodu nula, ktorý krátko pred veľkonočnými sviatkami odpremiérovala bratislavská Aréna. Legendárneho Poirota v hre však nahrádza o čosi menej známy vrchný inšpektor Battle.

Škandalózny trojuholník

Tak ako to býva v správnych detektívkach (ako odznie aj priamo v hre), vražda príde až na koniec. V prípade inscenácie režiséra Romana Poláka krviprelievanie prichádza, až keď je už divák natoľko vtiahnutý do komplikovaných pletiek a pikantií na pódiu, že ho takmer zabudne očakávať. Prvá časť hry sa takmer výlučne venuje ľúbostnému trojuholníku pána Nevila Strangea (Juraj Loj) a jeho dvoch manželiek – pôvabnej a krehkej Audrey (Eva Sakálová), s ktorou sa dal rozviešť, a svetáckej a nevychovej Kay (Zuzana Kanócz) – rodina ju medzi seba nikdy neprijala.

Všetci traja sa stretnú u lady Tresillianovej (Anna Javorková), dobroprajnej, hoci panovačnej, a hlavne pôsobivo bohatej príbuznej. Na scéne je tiež frustrovaná komorná Mary (Lucia Vráblicová), rozvážny pán Treves (Peter Šimun), Ted Latimer v podaní Branislava Deáka, ktorý podozrivo lipne na Kay, a záдумčivý Thomas (Miloslav Kráľ). Toho to zase ťahá k Audrey. Karty sú rozdane a divák márne háda, na ktorú zápletku sa treba sústrediť, kedy príde náznak rozuzlenia toho, čo sa medzi prítomnými ešte len má stať.

Poctivo no bez citu

Ten, kto pozná Agathu Christie, iste vie, čo od jej fikcie môže očakávať a čo, naopak, nie. V jej prípade ide o taký jasný a čitateľný žáner, že ten, kto má rád jedno z jej diel, sa pravdepodobne nesklame ani v ktoromkoľvek druhom. Typickú atmosféru a štýl Agathy Christie sa Aréne určite zachovať podarilo.

Napriek tomu, že scéna Tomáša Rusína pôsobí pomerne minimalisticky, expresívne herectvo výraznej Zuzany Kanócz, Braňa Deáka či Juraja Loja mu dodáva dostatok dynamiky. Naopak, sofistikovaná Anna Javorková, Lucia Vráblicová, Peter Šimun či Martin Mňahončák, ktorý sa v poslednom dejstve predstaví ako dôvtipný vrchný inšpektor sprevádzaný dychtivým mladíkom Leachom (Tomáš Palonder), dodajú inscenácii umiernenjšiu, pokornejšiu rovinu. Vo všeobecnosti však v Bode nula platí, že s vekom hercov úmerne stúpa aj sýtosť ich prejavu.

Čo však inscenácii postavenej na originálnej štruktúre zápletky (dala hre aj titul) takmer celkom chýba, je humor. Taký, ktorý by k divákovi prehováral priateľským tónom a získal ho tak pre hru aj srdcom. Pomohol by najmä v prvej časti, keď sa na scéne ešte len odhaľujú vnútorné mechanizmy a takpovediac o nič nejde. Hoci sa totiž na hercov v dokonalých kostýmoch skvele pozerá a ich poctivo zaintonované repliky sa aj dobre počúvajú, len ťažko sa dá hovoriť o nejakých emóciách, ktoré by vysielali smerom do hľadiska. Keď potom príde dramatické a emotívne rozuzlenie, divák môže pociťovať odstup. Z Bodu nula tak ostáva poctivá a atraktívna inscenácia, ktorá však diváka tak trochu obchádza. Od otvorenia opony vidia diváci v zrkadle svoj vlastný odraz a nie je to jediná zlomyseľnosť, ktorú im režisér pripravil. Urobil to však štýlovo, vtipne a zároveň dojemne.

Hodnotenie Pravdy: 3/5

Agatha Christie: Bod nula /

réžia: Roman Polák /

scéna: Tomáš Rusín /

hudba: Sisa Michalidesová /

kostýmy: Peter Čanecký /

hrajú: Juraj Loj, Zuzana Kanócz, Anna Javorková, Peter Šimun, Eva Sakálová,

Martin Mňahončák, Branislav Deák, Miloslav Král, Lucia Vráblicová,

Tomáš Palonder /

premiéra: 4. apríla, Divadlo Aréna Bratislava